

Frumoasele mirese

Agafia

Un vânt rotund dansează în pas ştrengar
Cu albele mirese de gherghinar.
Ascultă cum creşte melodic frunzişul,
Deschide flămând spre păsări luminişul.

Blândă lumina curge ca o coamă
Pe fruntea noastră cu nervuri de toamnă,
Sigur, primăvara marea şi-a pornit
Şi-un tânăr dor de viaţă în noi a-nflorit.

Îşi suie caldă chemare tot mai sus
În trupu-n care ieri dorinţe-au apus.
La timpul din noi şi verdele de-afară,
Frumoase mirese pomii inundară.

Te chem prin ploi de sunet şi culoare,
În muguri viaţa-ncepe să dogoare.
Chiar dacă timpul cu mâna grea apasă
Pe-al clipei indecis hotăr, ce ne pasă!

În suflet mai este verde şi lumină
Până când iarba pe oase ne suspină
E doar o grea bănuită migrare,
Eterni călători prin evuri solare.